

Viziunea Cortului.

1 Corinteni 15:50-58,

50 Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sîngele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

51 Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

52 într'o clipă, într'o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

53 Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

54 Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvîntul care este scris:

„Moartea a fost înghițită de biruință.

55 Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?` `

56 Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.

57 Dar mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!

58 De aceea, prea iubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zădarnică.

Un biograf care scrie despre apostolul Pavel ar prezenta fără îndoială cu atenție credința lui Pavel cu privire la viitor, precum și despre starea prezentă a celor credincioși care plecaseră din această viață. De asemenea, trebuie să fac același lucru în prezentarea vieții și slujirii fratelui Branham. Simt că, dacă un om are o convingere, sau o credință, sau o speranță, atunci acea convingere, acea credință sau acea speranță are un efect asupra acțiunilor, personalității, ambițiilor, dorințelor sale, și planificare, mai ales în ceea ce privește viitorul său ca slujitor al lui Dumnezeu.

Acum, simt că fratele Branham a căutat ceva ce urma. Dumnezeu i-a arătat multe lucruri și el căuta continuu împlinirea lor. Dar a spus că atunci când căutăm ceva trebuie să știm ce căutăm. Este, astfel, cu căutarea noastră pentru împlinirea viziunii cortului. Din moment ce unii susțin că viziunea este deja împlinită, trebuie să știm ce anume i-a făcut să se simtă astfel. Nu le cer oamenilor să înțeleagă și să interpreteze această viziune, doar să privească care a fost viziunea cortului. Fratele Branham spune că singura interpretare corectă a unei viziuni trebuie să se alinieze cu Cuvântul. Dacă interpretarea este în afara Cuvântului, atunci te uiți la ceva care nu va avea loc.

Să examinăm acest principiu al interpretării de către Cuvânt. De exemplu, luați în considerare un profesor pe care l-am avut cândva la ora de teologie sistematică la școala biblică: bărbatul era un trinitar strict. În discuțiile din afara clasei, le-am subliniat câțiva dintre colegii mei de

clasă că Domnul Dumnezeu nostru este un singur Dumnezeu - nu trei. Unul dintre acești colegi l-a întrebat pe acest profesor ce ar face dacă, când a ajuns în Rai și a intrat, nu ar fi trei, ci unul. Profesorul l-a examinat pe student de peste marginea de sus a ochelarilor și a proclamat: *„Dacă ajung acolo și este doar unul, mă voi întoarce și voi pleca”*. La aceasta, am vorbit și am spus: *„Domnule doctor, nu veți avea nicio teamă; cu acea atitudine nu vei ajunge niciodată acolo.”* Vedeti, el sa uitat la propria sa interpretare a Dumnezeirii, mai degrabă decât să asculte adevărul, chiar și din Cuvântul lui Dumnezeu. În mintea lui, problema era deja stabilită că există trei zei și mintea lui nu putea fi niciodată schimbată. Dar interpretarea lui era în afara Cuvântului.

Acum vreau să pun o întrebare, cu toată smerenia, unora dintre cei care au și ei lucrurile așezate în minte. Ce ai de gând să faci dacă viziunea cortului nu se împlinește așa cum crezi că Dumnezeu a spus că va fi? Dacă spui că știi cum va fi, fii sigur de un lucru - te înșeli. Pot face această afirmație cu deplină încredere, deoarece profetul lui Dumnezeu a spus că, atunci când rezolvi asta, greșesti, pentru ca nimeni nu va ști.

Am auzit pentru prima dată de viziunea cortului în 1964, prin interpretarea altor bărbați, dar în octombrie a aceluși an, în timpul unei călătorii de vânatoare cu fratele Branham în Columbia Britanică, am primit informația direct de la profetul însuși. Mi-a spus viziunea în detaliu. El a dezvăluit numele unei persoane care se oferise să plătească cortul. El a spus: *„Frate Pearry, tot ce trebuie să fac este să-l comand și va fi plătit”*.

Mi-a fost clar că viziunea cortului era o sursă de speranță considerabilă pentru el. Ușile au fost închise pentru mesajul lui, a spus el. Atât de multe dintre biserici, adunări de tabără și congrese, înainte dornice să-l facă să predice despre vindecarea divină, l-au exclus acum din cauza *„așa spune Domnul”* despre doctrină. Totuși, prin toate acestea, a existat un singur confort. După cum a spus el: *„Frate Pearry, o mângâiere pe care am avut-o este că Dumnezeu mi-a dat această viziunea cortului. El îmi spune că, atunci când toate ușile vor fi închise și totul va fi închis, voi avea totuși un loc unde să predic Evanghelia - așa cum spune „Așa spune Domnul”*”

Ne aflam în cafeneaua de la Holiday Inn, lângă Jeffersonville, când subiectul a fost discutat. Data a fost august 1965. El mi-a vorbit îndelung în ziua aceea despre nor și despre sabia care i-a apărut în mână. Am început să mă întreb de ce îmi repeta aceste experiențe când îmi spusese totul înainte. Apoi a făcut această declarație, *„Frate Pearry, ai auzit de viziunea cortului, nu-i așa?”*

„Da, domnule”, i-am răspuns, *„mi-ați spus și mi-au spus și alții”*.

El a spus: *„Știți, sunt o mulțime de frați care și-au primit slujba toate alese.”*

I-am răspuns că știam asta, că știam de niște șoferi de camion, de niște bărbați de corturi și de alții despre care au spus că ar putea ajuta.

La aceasta, el a spus: *„Frate Pearry, nu știi... știi, eu vorbesc ca un om în aceste lucruri, este ceva, o viziune pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Cred că atunci când va veni timpul, aceeași*

care mi-a dat acea viziune îmi va arăta ce ar trebui să facă fiecare frate - când acea viziune se va împlini."

El a continuat: *„Frate Pearry, cred că va fi un loc pentru tine“.*

Ca toți ceilalți, la vremea aceea mă gândeam la el având un cort pe care nu îl mai văzusem niciodată. Întâlniri și mulțimi de care nu s-a mai auzit până acum. M-am gândit la toate locurile în care alții spusese că credeau că va fi. Mi-am amintit de o casetă în care a spus că vrea să o pună în Mexico City. Știam că vorbise cu unii dintre frați despre cortul că ar fi fost peste ocean. Cu alte cuvinte, multe s-au spus în privat cu privire la viziune. Pentru a înțelege ce trebuie să facem cu aceste conversații private, să examinăm câteva fapte din Cuvânt despre profeti.

Ioan Botezătorul a stat într-o zi în râul Iordan și l-a botezat pe Iisus Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu, și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând din Cer ca un porumbel și a știut că acesta este semnul trimis de Dumnezeu. Acum el putea vesti lumii: *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii“.* El a avut o ungere asupra lui când a spus aceste lucruri. La fel cum a povestit fratele Branham despre Ilie: acel profet a stat pe Muntele Carmel și a chemat focul din cer, a luat patru sute de preoți mincinoși și ia ucis, s-a rugat să închidă cerurile timp de trei ani și jumătate, apoi s-a întors și le-a deschis din nou, apoi a alergat înaintea unui car în oraș; dar când o femeie mică a venit și l-a acuzat, acest puternic profet a alergat pentru a-și salva viața.

Fratele Branham a spus că arată diferența când ungerea lui Dumnezeu este asupra unui profet și când nu este. Duhul îl părăsise pe Ilie când Izabela l-a acuzat și Dumnezeu a trebuit chiar să-i susțină viața; era incapabil să-și obțină propria pâine. Domnul l-a trimis la o mică văduvă să mănânce. Așa a fost și cu Ioan Botezătorul care, fără ezitare sau îndoială, l-a proclamat pe Isus ca Mielul lui Dumnezeu; dar câteva luni mai târziu, când Ioan era în închisoare, era o altă poveste. Atunci a trimis soli să-l întrebe pe Isus dacă El este Unul sau dacă ar trebui să caute pe altul.

A fost Ioan sincer când și-a făcut anunțul despre Hristos? A fost Ilie sincer când a făcut lucrurile mărețe pe care le-a făcut în numele Domnului? Absolut. Când au vorbit sub ungere, au vorbit ca Dumnezeu. Dar trebuie să ne amintim că, deși au fost profeti, au fost și oameni. Au vorbit și ca bărbați.

În ziua în care fratele Branham a rostit acea viziune cortului sub ungere, a spus el. *„Uitați-vă la asta, așa cum au fost ceilalți, așa va fi, pentru că este „așa zice Domnul““.* În ziua aceea a vorbit ca Dumnezeu. Dar trebuie să înțelegem că nu putem lua fiecare detaliu al unei discuții private și, prin propria noastră interpretare, să o facem *„așa zice Domnul“.* În asemenea condiții, nu putem spune *„așa vorbește Domnul“*, pentru că am putea înțelege greșit ceea ce ne-a spus profetul personal. Viziunea cortului este *„așa spune Domnul“.* Se va împlini. Nu există nicio îndoială despre asta în mintea mea, dar pentru ca alții să o interpreteze, îmi lasă o întrebare în minte.

În ziua în care fratele Branham mi-a spus că el crede că va fi un loc pentru mine, el a mai

spus: „*Frate Pearry, nu știu dacă a fost un cort. Părea a fi un cort, dar ar fi putut fi o clădire mare sau o catedrală.*” Apoi a spus: „*Știi, atât de mulți oameni caută un cort, dar mă întreb dacă ei caută un cort sau dacă caută Răpirea.*” Unii spun că Răpirea nu ar putea avea loc fără ca viziunea cortului să fie împlinită; dar dacă există un lucru pe care l-am învățat, este să nu fac un eveniment dependent de altul. Îmi amintesc prea bine spusele lui: „*Nu căuta asta; caută Răpirea.*”

Înainte să ne despărțim în acea zi, fratele Branham a făcut o declarație. El a spus: „*Frate Pearry, ți-am spus aceste lucruri astăzi, astfel încât, după ce vei ieși la Tucson, să-i poți ajuta pe frați să vadă în ce direcție să se uite sau să se întoarcă.*” Unii nu apreciază asta, dar dacă există vreo onoare să-mi spună aceste lucruri și momentele pe care le-a petrecut cu mine, există și o responsabilitate. El a spus că „*nu ți-ar oferi nimic pentru un bărbat cu gura netedă care nu s-ar putea ridica și să spună ce crede.*” Sunt sigur că se aștepta să repet acele lucruri cu sinceritate, cu o conștiință cinstită și curată, căutând altceva decât să fiu de ajutor. Așa că le spun.

În septembrie 1965, în Ramada Inn, aici în Tucson, am stat cu fratele Branham și din nou el mi-a repetat aceleași lucruri. Viziunile au fost scoase din nou la iveală, inclusiv viziunea cortului. Când a încheiat, l-am întrebat de ce a petrecut acest timp cu mine. I-am spus că am știut că sunt o sută de oameni în oraș care și-ar fi dorit să aibă un astfel de interviu cu el; L-am întrebat de ce sunt eu.

S-a uitat la mine și a spus, pur și simplu, „*Frate Pearry, trebuia să fie.*”

Care este viziunea cortului? Vreau să vă spun ce simt că fratele Branham a spus că a fost. În primul rând, viziunea cortului a fost „*asa spunea Domnul.*” Acest lucru nu trebuie să uităm niciodată, indiferent de orice altceva am putea auzi. El nu a spus „*poate.*” Era foarte pozitiv. Viziunea a fost una dintr-o serie de trei viziuni care au venit în același timp. Celelalte două au fost explicate, dar viziunea cortului conține secrete și mistere pe care el a spus că Îngerul Domnului i-a poruncit să nu le dezvăluie nimănui. El a păstrat cu credincioșie acele secrete, fidel jurământului său că va lua secretul cu el în sânul său dacă ar muri înainte de venirea Domnului. În pregătirea acestui material, am citit fiecare predică pe acest subiect și conștiința mea este clară că ceea ce urmează să spun poate fi susținut de cuvintele profetului. Sunt foarte conștient de poziția mea de a fi tras la răspundere dacă ar trebui să induc în eroare pe oricine citește asta.

Prima sa referire la viziunea cortului este conținută în predica sa „*Voal lăuntric*”, pe care a predicat-o în ianuarie 1956, dezvăluind faptul că viziunea îi venise în decembrie 1955. Înainte de a prezenta această primă relatare a viziunii, să ne amintim de 7 mai 1946, când Îngerul Domnului i-a dat comisionul lui, spunându-i că, dacă ar putea convinge oamenii să creadă că este profetul lui Dumnezeu, nimic nu i-ar sta în calea rugăciunii, nici măcar cancerul.

Amintiți-vă că acesta care urma să facă astfel de lucrări mărețe provenea dintr-o familie extrem de săracă, în copilărie, de exemplu, nu avea cămașă pe care să o poarte la școală, așa că purta haina și s-a nasturi până la capăt. Într-o zi, spre disperarea lui, profesorul a luat asta ca pe un semn că îi era frig și l-a mutat mai aproape de încălzitor. Imaginați-vă că stă

acolo, prefăcându-se că tremură, dar tot timpul ardea de căldură. La începutul vieții, s-a confruntat cu umilința de a vedea oameni traversând strada pentru a evita să-l întâlnească. El a fost un Branham. Tatăl său era contrabandist de băuturi alcoolice.

În copilărie, a folosit primul trimestru pe care l-a câștigat vreodată pentru a cumpăra o capcană de oțel pentru a prinde un iepure și a cumpăra ceva de mâncare pentru familie. Toți banii rămași s-au dus pentru cumpărarea mai multor capcane. Cu un asemenea fond de sărăcie, nu este de mirare că oamenilor le-a fost imposibil să-l creadă când le-a povestit despre vizita Îngerului și despre succesul așteptat al slujirii sale. „*Nimeni nu te va asculta*”, au spus predicțiile lor sumbre. Declarațiile lor acre au continuat: „*Nu ești un om cu reputație. Nici măcar nu ai studii.*”

Dar a continuat oricum până la prima sa întâlnire din St Louis cu gulerele uzate ale cămășii lui întoarse peste, o gaură în haină pe care a trebuit să o acopere cu mâna în timp ce predica și nici măcar o pereche de pijamale pe numele său. Întâlnirile lui au continuat. Mulți dintre ei costau mii de dolari, dar avea o înțelegere cu Dumnezeu că, atâta timp cât va putea predica fără a fi nevoit să cerșească bani, va rămâne pe teren. Apoi, în 1955, a sosit ziua în care i s-a spus că, după o întâlnire în California, erau 15.000 de dolari în roșu. În noaptea aceea a vorbit cu Dumnezeu: El i-a spus Domnului că a fost ascultător de solia Îngerului și că acum va fi ascultător de propria sa înțelegere cu Dumnezeu pentru a se întoarce de pe câmp, în loc să ceară bani. Și-a adus familia înapoi prin toată națiunea, la Jeffersonville.

Tot drumul înapoi prin țară, a întârziat să spună familiei sale de decizia pe care a luat-o. Mai întâi s-a gândit că le va spune în Arizona: apoi urma să fie în „*marele stat Texas de unde venea mama mea*”, după cum spunea el. A fost în Jeffersonville unde în cele din urmă le-a dat vestea. Obosit și, conform propriilor sale cuvinte, incapabil să înțeleagă de ce ar trebui să fie acest lucru, totuși el a fost fidel promisiunii sale la Dumnezeu de nouă ani înainte. Nu putea accepta subscrierea despre care știa că va veni, deoarece acesta nu era acordul lui cu Dumnezeu. A vorbit despre revenirea la vechiul său loc de muncă la Public Service Company sau despre demolarea caselor cu vechiul său prieten, fratele Banks Wood.

Aceste condiții de descurajare și nedumerire au fost cele care au creat scena pentru viziunea cortului. Viziunea s-a rupt când stătea pe marginea patului său într-o dimineată, vorbind cu sora Meda. În propriile sale cuvinte:

Acum, cei care mă cunoașteți, știți că nu sunt un fanatic. Nu spun aceste lucruri, dacă nu sunt adevărul. Asta e corect. Și eu-am văzut-o. Apoi l-am văzut pe fratele Arganbright stând acolo. Și m-am dus la el. El a spus: „Frate Billy”, a spus, „am împărțit toate carduri de rugăciune și totul este gata acum pentru întâlnire. Avem o modalitate de a vă lua înăuntru și afară.”

Am spus: „Mulțumesc, frate Arganbright”.

Și m-am dus la alți frați. Și mai era un frate care predica. Am spus: „Cine este el?”

Ei au spus: „L-au înălțat”.

Am spus: „Cine sunt ei?” Și doar s-au întors, au plecat. Iar omul a făcut--a respins audiența și le-a lăsat pe toți să plece. Și am spus: „O, nu ar trebui să faci asta, pentru că nu există--nu există chemare la altar”.

„Oh”, au spus ei... Un alt tip a luat cuvântul și a spus: „Am terminat de preluat darul.”

Am spus: „Când este jertfa mai importantă decât sufletele înaintea lui Hristos?” Vedeți?

Și atunci, Îngerul Domnului m-a scos afară și m-a dus într-un curent de apă cu adevărat strălucitor. Era cea mai frumoasă apă albastră; și pești mari înotau în ea. El a spus: „O să te fac pescar”.

Și El a spus: „Acum, aruncă-ți momeala în apă; și când o faci, trage-o încet, prima dată; iar data viitoare, doar dă-i o smucitură, nu prea tare; iar data viitoare, pune-ți cârligul pentru captură.”

Și am început să-mi arunc firul în apă. Am smucit-o și toată lumea a început să se bucure și să spună: „Este minunat. Este minunat”.

Am fost emoționat și am smucit-o tare la următoarea ieșire; Am smucit peștele și totul afară din apă. Și ce era, era un pește mic, și el, cam de mărimea nalucii. Și am primit linia mea încurcat complet. Și îmi îndreptam linia, iar Omul care vorbea în spatele meu, s-a plimbat în fața mea, îmbrăcat în haine palestiniene și cu un turban pe cap. Avea un halat alb. El a spus: „Frate Branham, asta este”.

Am spus: „Știu că nu am procedat bine”, am spus, „Am smucit când nu trebuia”.

El a spus: „Nu-ți înțelege linia încurcat în astfel de vremuri.”

Și i-am spus: „Ei bine, o duc cât pot de drept. Voi fi foarte atent”.

El a spus: „Acum, prima dată când am vorbit cu tine, ai pus mâna pe oameni și le-ai spus ce era în neregulă cu ei. Și a doua tragere, de ce, când ai face-o, ai cunoaște secretele inimii lor. Și te-am făcut văzător înaintea oamenilor. Dar tu ai încercat mereu să explici asta. N-ar fi trebuit să faci asta.” El a spus: „Ai făcut o expoziție publică din asta.”

Am spus: „Îmi pare foarte rău”.

Apoi m-a luat de acolo și am văzut un cort uriaș. Nu am văzut niciodată un asemenea cort. Și era plin și mărginit peste tot de oameni. Și am plecat spre... Părea că stăteam deasupra oamenilor, privind în jos, unde tocmai făcusem o chemare la altar;

(Imaginea este că se afla deasupra oamenilor, dar sub cort, privind la peron, ca și cum tocmai ar fi făcut o chemare la altar - o scenă familiară pentru el din toate întâlnirile la care fusese)

și sute și sute de oameni plângeau și se bucurau după ce l-au acceptat pe Domnul Isus ca Mântuitor al lor.

Și m-am uitat, și apoi am auzit un bărbat ridicându-se și spunând: „Apelați linia de rugăciune”.

(În alte locuri, el se referă la acest bărbat ca fiind un om bun, blând, mai în vârstă.)

Și oamenii au început să se alinieze pe această parte - la stânga de unde mă uitam în jos, spre peron, și s-au aliniat tot drumul în sus și în jos pe stradă pentru o linie de rugăciune.

(Linia de rugăciune se forma, a spus el, în dreapta platformei. Acest lucru era obișnuit pentru el, pentru că Îngerul Domnului stătea mereu în picioare pe partea dreaptă a lui. Desigur, de unde o privea, de sus deasupra capetelor oamenilor, privind în jos pe peron, linia de rugăciune se forma în stânga lui.)

Am observat în stânga mea, care ar fi fost în dreapta mea dacă aș fi fost pe platformă, o mică clădire de lemn.

(În alte relatări ale acestei viziuni, el povestește despre o mică bucată de pânză acolo și o doamnă era acolo luând nume - sau așa părea. Când oamenii veneau pe targă, venea un bărbat și îi împingea. Oamenii intrau în această cămăruță, a povestit el mai târziu, și ieșeau de cealaltă parte, întregi.)

Și am văzut acea Lumină, că toți - au poza cu, știți,

(Această poză a fost făcută în Houston, Texas, la 24 ianuarie 1950 - aceasta este lumina verde-gălbuie, adică culoarea chihlimbarului, precum Stâlpul de Foc care i-a scos pe israeliți din Egipt. Aceeași lumină pe care o văzuse încă de când era un băiat și despre care le spusese adesea oamenilor că era prezenți acolo în cameră cu ei în timpul întâlnirilor.),

asta e mereu în întâlniri; Am văzut că Lumina mă părăsește, și s-a dus la acea clădire și a intrat în acea clădire; și o Voce mi-a spus: „Te voi întâlni acolo; asta va fi a treia trageră”.

Am spus: "De ce?"

El a spus: „Ei bine, nu va fi un spectacol public așa cum l-au avut ei”. Și am venit la.

(El iese din viziune.)

Această viziune a venit într-unul dintre cele mai rele momente ale vieții profetului. Tocmai încheiase nouă ani din cea mai de succes slujire pe care vreun om a experimentat-o vreodată - totuși iată-l, în afara terenului, fără explicații. Limbile bârfitoare au fost nemilostive în

propria lor explicație că William Branham și-a pierdut puterea față de Dumnezeu, că și-a pierdut darul. Asta în ciuda faptului că oamenii din întreaga lume l-au declarat un om minunat al lui Dumnezeu. Ar fi putut să aibă aproape orice și-a propus; de exemplu, ar fi putut să păstreze milionul și jumătate de dolari trimis de un bărbat din Chicago, dar i-a trimis înapoi.

Poșta lui a scăzut de la o mie la șaptezeci și cinci de scrisori pe zi. Singurele lucruri disponibile oamenilor prin biroul său erau pânzele de rugăciune și rugăciunea pentru vindecarea lor, și, din moment ce nu a vândut și nici nu a promovat nimic, publicul volubil s-a îndreptat către cei aparent mai popular. Dar pentru a-și menține biroul deschis i-a adus cheltuielile la o sută de dolari pe zi, așa că nu a putut pur și simplu să renunțe. El se afla în valea hotărârii, căutând cu toată puterea să cunoască voia Domnului, când Dumnezeu i-a dat această viziunea cortului. (În cea mai întunecată oră a noastră, ne putem aștepta la cea mai mare speranță.)

La scurt timp după aceasta, fratele Arganbright i-a cerut să vină în Mexic pentru o întâlnire. El a explicat că nu a mai fost niciodată în Mexic pentru că, după cum a spus el, „M-am gândit că acesta ar putea fi unul dintre primele locuri în care mi-aș instala cortul.” Viziunea cortului a fost o mare sursă de speranță pentru el, dată lui de Dumnezeu pentru a-i face să știe că, deși această cealaltă fază a scăzut, a existat încă o fază mai puternică și mai deplină a slujirii sale chiar în față. Era atât de sigur de viziunea cortului, încât a comparat-o cu acele multe lucruri pe care le spusese oamenilor înainte de a părăsi biserica sa din Jeffersonville - toate lucrurile care se întâmplaseră. Așa cum acele lucruri se împliniseră - semnul din mână și secretele inimii revelate - el a explicat, așa ar fi și această viziune, căci era și „*așa spune Domnul*”.

Când fratele Arganbright a explicat că va avea arena de tauri pentru întâlnirea din Mexic, fratele Branham, cu viziunea cortului proaspătă în minte, s-a gândit: „*Poate că asta este.*” Cu siguranță, s-ar potrivi cu vederea panoramică a oamenilor din prima parte a viziunii când cineva ar fi anulat întâlnirea după ce a luat ofranda. Astfel a fost de acord cu întâlnirea din Mexic. Fratele Arganbright și fratele Jack Moore au făcut aranjamentele necesare.

În ziua în care au pornit la întâlnire, fratele Branham le-a spus celorlalți: „*Băieți, avem niște necazuri*”.

A început ploaia burniță pe care o văzuse în viziune (dezvăluită în alt moment decât atunci când predica „*Voal lăuntric*”). Când au ajuns la arena de tauri, au fost surprinși. Cineva anulase întâlnirea. Nimeni nu știa cine o făcuse. Toată lumea și-a declinat orice responsabilitate sau cunoașterea acestei acțiuni. A doua zi, fratele Branham a prins un avion înapoi acasă la Jeffersonville.

Fratele Moore a încercat, fără succes, să descopere cine a anulat întâlnirea. Misterul nu a fost niciodată rezolvat, dar fratele Moore i-a spus fratelui Branham că, dacă nu l-ar fi crezut niciodată înainte, cu siguranță l-ar fi crezut acum. Fratele Branham a confirmat că aceasta a fost împlinirea primei viziuni a seriei care a inclus Viziunea cortului. Această interpretare i-a fost proprie.

Pe 8 aprilie 1956, la cinci luni după Viziunea cortului, fratele Branham a adus un mesaj intitulat „*Ce este o viziune*”. El a explicat despre călătoria în Mexic și a dat interpretarea ca

fiind prima parte a seriei care includea viziunea cortului. El a explicat că a doua parte a viziunii, despre pește, a fost cea de-a doua tragere în care s-a trezit încercând să explice lucruri supranaturale „*copilelor pentecostali*”. Acest lucru este dezvăluit mai detaliat în mesajul său „*Domnilor, este acesta semnul sfârșitului?*” El a spus că atunci când a venit această viziune, el încerca să treacă ceea ce părea ca o frânghie în ochiul pantofului unui copil, când această voce i-a vorbit spunând: „*Nu poți face asta. Uită-te la celălalt capăt al sforii*”. Când s-a uitat în jos, a descoperit că celălalt capăt al frânghiei avea dimensiunea potrivită. În timp ce s-a întins să-l ridice, scena s-a schimbat și, deodată, a pescuit.

Pentru a obține o imagine completă a seriei de trei viziuni care a inclus viziunea în cort, ar trebui să citiți predicile fratelui Branham „*Ce este o viziune*”, „*Voal lăuntric*” și „*Domnilor, este acesta semnul sfârșitului?*” Cu toate acestea, fratele Branham nu lasă nicio îndoială că prima viziune a fost viziunea Prima Tragere și s-a împlinit în momentul călătoriei în Mexic. Al doilea a fost când a vorbit și a cunoscut secretele inimii, când a încercat să-i învețe pe ceilalți slujitori cum să „pescuie” iar Îngerul Domnului l-a muștrat spunând că nu a făcut altceva decât să aducă la iveală o grămadă de imitatori carnali - oameni care încercau să-l copieze prin explicarea lui - și că nu ar fi trebuit să facă asta. Astfel, el a explicat fiecare parte a vedeniei, în afară de partea despre cort.

Din... „*Domnilor, este acesta semnul sfârșitului?*”

Acum, în această viziune, sau în timp ce am vorbit, m-am uitat și am văzut un lucru ciudat. Acum, se părea că fiul meu mic, Iosif, era lângă mine. Eu vorbeam cu el. Acum, dacă urmăriți viziunea foarte aproape, veți vedea de ce stătea Iosif acolo.

Și m-am uitat și acolo era un tufiș mare. Și în acest tufiș, într-o constelație de păsări, păsărele, cam o jumătate de țol lungime. Ele erau veterani mici. Penuțele lor erau bătute și vreo două sau trei erau pe vârful ramurii, șase sau opt pe cealaltă ramură și cinsprezece sau douăzeci pe cealaltă ramură, coborau în formă de piramidă. Și păsărelele acelea mici, mesageri mici și ele erau foarte zdremțuite. Și ele se uitau spre vest.

Și eu am fost la Tucson, Arizona, în viziune, căci aceea a făcut-o cu un astfel de scop ca eu să nu o pierd din vedere unde era. Eu am luat un scai de nisip de pe mine, din pustie. Și am zis: "Acum, eu știu că aceasta este o viziune și știu că sunt la Tucson. Și știu că păsărelele acelea reprezentau ceva." Și ele se uitau spre vest. Și deodată ele au început să zboare și s-au dus spre est.

Și imediat ce au plecat, o constelație de păsări mai mari au venit. Ele arătau ca porumbeii, cu aripile cu formă ascuțită, de o culoare spre gri, o culoare mai albă decât au fost primele mesagere. Și ele veneau spre est, repede. Și foarte curând ce au ieșit din vederea mea, m-am întors din nou să mă uit spre vest și acolo s-a întâmplat. Acolo a fost o explozie care a scuturat tot pământul de fapt. Acum, să nu pierdeți aceasta. Și voi, cei ce ascultați banda, fiți siguri că ați prins-o corect.

Întâi, o explozie. Și m-am gândit că aceea a sunat ca o barieră a sunetului, sau oricum

o numiți când avioanele trec de sunet și sunetul vine înapoi pe pământ. Doar scutura ca bubuitul, orice. Apoi, aceea a fost un pocnet de tunet și ca o fulgerare. Eu nu am văzut fulgerul. Eu doar am auzit marea explozie ce a ieșit, aceea a sunat ca și cum era în sud, dela mine, spre Mexic.

Dar, aceea a scuturat pământul. Și când s-a întâmplat, eu încă mă uitam spre vest. Și departe în Eternitate, am văzut o constelație de ceva venind. Aceea arăta ca și cum erau puncte mici. Nu puteau fi mai puține de cinci și nici mai mult de șapte. Dar, ele erau în formă de piramidă, ca acești mesageri ce veneau.

Și când i-am văzut, Puterea Dumnezeului Atotputernic m-a înălțat să le întâlnesc. Și eu o puteam vedea. Aceasta niciodată nu m-a părăsit. Opt zile s-au dus și nu pot uita, încă. Niciodată nu m-a deranjat nimic ca aceea. Familia mea vă va spune.

Am văzut acei Îngeri, cu aripile acelea formate în spate, călătorind mai rapid decât sunetul. Ei au venit din Eternitate, într-o clipă, ca o clipeală de ochi, nu era suficient să clipiți din ochi, doar o clipeală, ele erau acolo. Nu am avut timp să număr. Nu am avut timp decât să privesc. Îngeri puternici, mari, albi ca zăpada, cu aripi și capete. Și ei erau: "Pfiu-pfiu!" Și când au făcut așa, am fost prins în această piramidă, o constelație. Și m-am gândit: "Acum, aceasta este aceea." Am amorțit total. Și am zis: "Oh, Doamne! Aceasta înseamnă că va fi o explozie ce mă va omorî. Eu sunt la capătul drumului meu acum. Eu nu trebuie să o spun oamenilor mei, când această viziune va pleca, nu aș vrea ca ei să o știe, dar, Tatăl ceresc mi-a făcut cunoscut acum că timpul meu s-a terminat și eu nu voi spune familiei mele, altfel ei se vor îngrijora de mine, pentru că, el va pleca. Și acești îngeri m-au chemat și voi fi omorât foarte curând acum în vreun fel de explozie."

Apoi a venit la mine, în timp ce eram în această constelație, "Nu, nu este aceea. Dacă aceea te-ar fi omorât, l-ar fi omorât și pe Iosif." Și îl puteam auzi pe Iosif chemându-mă. Ei bine, atunci m-am întors din nou. M-am gândit: "Doamne Dumnezeule, ce înseamnă această viziune?" Și m-am întrebat, apoi aceasta a venit la mine. Nu un glas, doar a venit la mine. "Oh, aceia sunt Îngerii Domnului, venind să-mi dea noua însărcinare. Și când m-am gândit la aceea, mi-am ridicat mâinile și am zis: "Oh, Doamne Isuse, ce vrei să fac?" Și viziunea m-a părăsit. Pentru aproape o oră, eu nu puteam simți.

Acum, voi oameni știți ce sunt binecuvântările Domnului. Dar Puterea Domnului este cu totul diferită, Puterea Domnului în astfel de locuri. Eu am simțit-o, de foarte multe ori, înainte, într-o viziune, dar niciodată în acel fel. Aceea se simte ca o teamă reverentă. Aceea era așa de sacră încât m-a paralizat, în prezența acestor Ființe. Eu vă spun adevărul. Așa cum a zis Pavel: "Nu mint." Niciodată nu m-ați prins spunând ceva greșit referitor la ceva în acel fel? Ceva urmează să se întâmple.

Apoi, după un timp, am zis: "Doamne Isuse, dacă voi fi omorât, lasă-mă să știu, să nu spun oamenilor mei despre aceasta, dar dacă este altceva, lasă-mă să știu." Dar, nimic nu mi-a răspuns.

După ce m-a părăsit Duhul, cam la o jumătate de oră, cred eu, sau mai mult, am zis: "Doamne, dacă aceea este, atunci, că voi muri și ai terminat cu mine pe pământ și voi fi dus acasă acum, care, dacă aceea este, este bine. Este în ordine." Astfel, am zis: "Dacă aceea este, lasă-mă să știu. Trimite puterea Ta din nou peste mine, ca să știu să nu spun oamenilor mei sau la nimeni despre aceea, pentru că Tu stabilești să vi să mă iei." Și nimic nu s-a întâmplat. Și am așteptat un timp.

Apoi am zis: "Doamne Isuse, dacă aceea nu înseamnă aceea și înseamnă că Tu ai ceva pentru mine de făcut și îmi va fi descoperit mai târziu, atunci trimite puterea Ta."

Și aceea aproape m-a luat din cameră!

El a spus această viziune bisericii sale. Apoi, mai târziu, în aceeași predică, el s-a referit înapoi la constelația de stele care s-a reunit pe 11 iunie 1933, când boteza pe râul Ohio, când acea lumină ciudată s-a învârtit în jos și a atârnat deasupra capului acestui slujitor baptist, iar acest lucru a fost mărturisit de patru mii de oameni. Unii au alergat cu frică, alții au căzut în închinare, dar din ea a vorbit o Voce care spunea: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să alerge înainte de prima venire a Domnului, solia ta va preceda a doua Sa venire”.

El a spus: „Acum, vezi, există o diferență între ființele angelice din Rai și mesageri pământestii”.

El a vrut ca oamenii să vadă că se întâmplă ceva pe care nu l-a înțeles pe deplin; propovăduise Epocile Bisericii, dar știa că Dumnezeu i-a dat viziunea cortului. El știa că Dumnezeu îi spusese că o slujire mai mare urma să vină și el încerca să explice bisericii că nu el era, ci Dumnezeu care făcea aceste lucruri așa cum făcuse El prin ceilalți mesageri. Acesta fiind cel de-al șaptelea mesager al epocii bisericii, era pe cale să se întâmple ceva supranatural. El a întrebat congregația sa,

Cum este dacă aceea este ceva care ne lasă să știm cum să intrăm în Credința de Răpire? Este aceea? Vom alerga, vom sări peste ziduri? Și există ceva ce se va întâmpla și aceste trupuri vechi de coșmaruri rele vor fi schimbate? Pot trăi să o văd, oh, Doamne? Este așa de aproape ca eu să o văd? Este aceasta generația? "Domnilor, frații mei, ce timp este acesta? Unde suntem?"

Mai târziu, în predica „Domnilor, este acesta semnul sfârșitului?” el spune cum trebuie comparată viziunea cu Cuvântul. (Amintiți-vă că aceasta a fost înainte de predicarea celor șapte peceți.)

Sau, este aceasta Tragerea a Treia ce mi-a spus El, cu trei sau patru ani în urmă? Prima Tragere, vă amintiți ce s-a întâmplat? Am încercat să explic Aceasta. El a zis: "Să nu o faci." La a Doua Tragere El a zis: "Nu încerca." Și am tras, oricum. Vă amintiți? Toți vă amintiți. Este pe bandă și de toate. Și apoi El a zis: "Acum va veni a Treia Tragere, dar nu încerca să explici aceasta." Vedeți cum m-am apropiat de aceasta, în seara aceasta? Eu nu știu...

...Dacă aceasta este Tragerea a Treia, atunci este o slujbă mai mare ce stă înaintea. Eu nu știu. Nu pot spune. Eu nu știu.

El a continuat...

Priviți. Tragerea a Treia, să ne oprim la aceea, un minut. În viziune, primele zburătoare erau mesageri mici, păsărele; aceea a fost când am început de prima dată. Aceea a crescut, de la a lua doar o persoană de mână. Și vă amintiți ce mi-a spus El mie? "Dacă vei fi sincer, se va întâmpla că vei cunoaște secretele inimii lor." Câți vă amintiți ceea ce s-a anunțat de aici și prin națiuni? Și s-a întâmplat? Exact. Apoi a zis: "Nu te teme. Eu voi fi cu tine." Vedeți? Și aceea va merge înainte.

Își amintește când era băiețel:

Când am zis: "Am văzut un înger și acela era un foc de smarald arzând." Oamenii au râs și au zis: "Billy, ți-ai ieșit din minți."

El a urmărit ordinea slujirii sale în predica sa, de pe vremea când Îngerul a venit pentru prima dată la el și a știut că „așa spune Domnul”. El a spus,

Fiți atenți, primul zbor mic, mâna. A doua era mai mare, mai albă, porumbei, Duhul Sfânt descoperind secretele inimii. Și al treilea zbor erau Îngerii, nu păsări, îngeri și acela-i timpul sfârșitului, aceea este tot referitor la aceea.

Săptămâna următoare, s-a mutat la Tucson. În martie a acelui an (1963), el a predicat un mesaj „Dumnezeu Se ascunde În Simplitate...” unde a spus: „Răpirea va fi atât de simplă, până când vine într-una din zilele astea și nimeni nu va ști nimic despre asta”.

A doua zi după ce a propovăduit „Intervalul dintre cele șapte epoci ale bisericii și cele șapte pecetei”; apoi a doua zi „Prima pecete”. Chiar înainte de dezvăluirea misterului primului pecete, el a spus:

Apoi vor urma șapte Tunete misterioase, care nici măcar nu sunt scrise deloc! Acesta-i adevărul. Și eu cred că, prin acele Șapte Tunete, va fi descoperit în zilele din urmă, astfel ca Mireasa să fie adusă împreună pentru credința de răpire; deoarece, cu ceea ce noi avem chiar acum, noi nu am fi în stare să o facem. Acolo este ceva în ce noi trebuie să pășim mai departe. Noi abia dacă avem suficientă credință pentru vindecare Divină. Noi trebuie să avem suficientă credință ca să fim schimbați într-un moment,...

Să facem o pauză aici o clipă. Ce a văzut că se întâmplă în viziunea cortului? Ce a spus el că vor face cele șapte tunete? Schimbă-ne. Ce a văzut Pavel că se întâmplă oamenilor? a văzut oameni care nu mureau, ci erau schimbați.

El a spus,

Noi trebuie să avem suficientă credință ca să fim schimbați într-un moment, pentru a fi luați sus de pe acest pământ. Iar noi vom afla aceasta, puțin mai târziu, cu voia Domnului, vom afla unde este scris...

...Aceste peceteți au fost dărmate de-a lungul veacurilor, tocmai acum au fost dezvăluite.

Primele patru sigilii se referă la neamuri. Al cincilea sigiliu a fost deschis, dezvăluit și împlinit, pentru că acestea erau sufletele evreilor care plângeau sub altar - Hitler ucigând șase milioane de evrei. A șasea pecete a fost dezvăluită, dar nu a fost împlinită. Aceasta este perioada Necazului și nu se va întâmpla până când Mireasa nu va fi luată. Se va deschide cu un cutremur puternic, cum nu a fost niciodată cunoscut omului. Cutremurul va crea o Înviere. După cutremur, Isus Se va descoperi fraților Săi. Dar dacă înțelegi totul, amintește-ți, va fi greșit. El ne spune să fim doar creștini simpli și să fim gata oricând. Haina de nuntă este și Duhul Sfânt. Cele șapte tunete, conform profetului, ne vor da o credință de răpire.

În mesajul său „*Pecetea A Șaptea*” el a povestit despre o experiență despre care se crede că a avut loc în ultima jumătate a lunii februarie 1963, în Sabino Canyon, Tucson. Din nou, el căuta un răspuns la viziunea îngerilor și la semnificația mării explozii care păruse să zguduie pământul din jurul lui. Acest lucru a fost în ciuda faptului că Dumnezeu i-a arătat deja că aceasta se referea la o slujire mai mare pe cale de apariție; dar amintiți-vă că Ioan Botezătorul întrebese și a doua oară, așa cum se spune în Matei capitolul 11.

Așa că fratele Branham s-a trezit umblând în munți, strigând către Dumnezeu dacă asta însemna că trebuia să fie ucis. Dar Dumnezeu avea un motiv pentru aceasta, pentru că Își întoarce fața de la el, lăsându-l fără pace în căutarea acestui răspuns și, în timp ce fratele Branham căuta pacea pentru sine, Dumnezeu i-a dat Cuvântul pentru Mireasă. Aceasta a dovedit că Dumnezeu l-a iubit, pentru că aceasta este o pedeapsă pe care omul cu greu o poate îndura: când Îl cauți pe Dumnezeu pentru ceva pentru tine și El se întoarce de la tine, dar dă altcuiva ceva prin tine. Întinzând mâinile în sus, striga către Dumnezeu, când deodată, sabia i-a lovit mâna.

În „*Pecetea a Șaptea*”, el a spus:

A zis: [Vocea] „Aceasta este Sabia Regelui!” Și atunci am ieșit afară din aceasta. „Sabia Regelui.” Acum, dacă Acesta a zis: „O sabie a unui rege...” Dar El a zis: „Sabia Regelui.” Și există numai unul „Regele,” și acela este Dumnezeu. Și El avea o Sabie, care este Cuvântul Lui, prin care eu am trăit. Aceea, așa să mă ajute, Dumnezeu; stând peste amvonul Lui sfânt aici, cu acest Cuvânt sfânt așezat aici! Acesta este Cuvântul! Amin!

Indiferent de câte mii de ori i s-au întâmplat astfel de lucruri, el a spus că nu s-a obișnuit niciodată. Așa s-a întâmplat cu sabia în mână și o frică l-a cuprins. Apoi această Voce a spus: „*Nu te teme. Aceasta este cea a Treia Tragere.*”

Dar cortul a fost a treia tragere, explozia; el a spus: „Ar putea fi a treia tragere?” Acum, Cuvântul venind la el, spunând că aceasta a fost cea de-a Treia Tragere.

În „Priviți-vă spre Isus”, fratele Branham le spune celor care sunt spirituali despre cinci ori când cuvântul rostit sa manifestat. El a spus un pește în la viață, vereritele în la existență, la inima unei văduve, la o furtună în Colorado și o tumoare care nu mai există la soția lui. Cinci ori. El a spus,

„La fel de sigur cum au fost identificate prima și a doua tragere, la fel a fost identificată și a treia tragere.” El a spus, *„atunci când strângerea coboară, atunci vei vedea ceea ce ai văzut se manifestă temporar în deplinătatea puterii sale... prieteni de-ai mei, stați nemișcați și continuați să mergeți mai departe... Și trebuie să stau liniștit doar pentru puțin timp.”*

Astfel, viziunea cortului este o a treia tragere; deschiderea sigiliilor este a treia tragere; venirea Cuvântului este o a treia tragere; iar acum cuvântul rostit este o a treia tragere.

În „Pecetea a Șaptea”, a spus el:

A Treia Tragere! Vă amintiți Aceasta? El a zis: „Tu ai avut așa de mulți imitatori la aceasta, ceea ce tu ai încercat să explici. Dar,” a zis: „nici măcar să nu încerci, Aceasta.” Vă amintiți aceasta? Câți își amintesc vedenia aceea? Păi, aceasta este peste tot. Aceasta este pe bandă, și pretutindeni. Aceasta era cam cu șase ani în urmă, șapte ani în urmă. Era șapte ani în urmă. A zis: „Să nu încerci să explici Aceasta.” A zis: „Aceasta este a Treia Tragere, dar Eu te voi întâlni înăuntru acolo.”

Observați că aceasta este ceea ce a spus Îngerul în viziunea cortului. Fratele Branham interrelaționează toate aceste lucruri în ceea ce el numește a Treia Tragere. Nu i-a separat. El a continuat în „Pecetea a Șaptea” spunând:

Eu stăteam cu o- o ghetuță de bebeluș, când El mi-a spus. A zis: „Acum fă Prima ta Tragere. Și când tu o faci, peștele va fugi după momeală.” A zis: „Atunci urmărește a Doua ta Tragere,” a zis: „deoarece Acesta va fi numai pește mic.” El a zis: „Atunci a Treia Tragere îl va prinde.”

Și toți acei lucrători au venit în jurul meu, au zis: „Frate Branham, noi știm că tu poți să o faci! Aleluia! Frate Branham!” Acolo este unde eu mă leg întotdeauna, cu o grămadă de predicatori. Vedeți? Eu iubesc oamenii. Ei vor ca tu să explici totul, asta, aceea.

Și am zis: „Păi, uh, uh, uh,” am zis: „Eu nu știu.” Am zis: „Eu am înțeles pescuitul. Acum,” am zis: „acum, primul lucru care-l faci... Iată cum se face aceasta. Tu vezi toți peștii în jur; tu trebuie să smucești momeala.” Păi, aceea este exact tactica pescuitului. Astfel am zis: „Smucește momeala. Acum, voi vedeți, când am smucit momeala, prima dată, acum peștele o ia după aceasta.” Dar ei erau cei mici. Și asta era doar cum ei prindeau. Astfel atunci eu- eu am zis: „Atunci voi veți- voi veți așeza...” Și am smuls-o afară, pe mal. Și eu aveam un pește, dar acesta arăta ca o piele peste momeală, acesta era doar... acesta era așa de mic.

Și atunci eu stăteam acolo, și Ceva a zis: „Eu ți-am spus să nu faci asta!” Am început să plâng. Tot firul a fost încâlcit în jurul meu, în felul acesta. Și eu am... stăteam acolo, plângând, cu capul în jos în felul acesta. Am zis: „Dumnezeule! Oh, eu... Iartă-mă! Eu-eu sunt o persoană proastă. Doamne, să nu... Iartă-mă.” Și eu-eu am avut firul acesta. Și aceea, ce eu aveam în mâna mea, era o ghetuță de bebeluș, cam așa de lungă. Și eu aveam sfoara aceea, era cam așa de mare rotundă ca degetul meu, cam o jumătate de țol, parcă. Și ochiul în această gheată era doar cam de mărimea unei... mai mică decât o-o o șaisprezecime, probabil, dintr-un țol, în ochi. [cam doi milimetri la gaura șiretului-Trans.] Și eu am încercat să bag șiretul în această ghetuță, cu această mare sfoară de jumătate de țol. Ah! A venit un Glas, a zis: „Tu nu poți să înveți pe bebeluși Penticostali lucruri supranaturale.” A zis: „Acum, lasă-i în pace!”

Și tocmai atunci El m-a ridicat sus. El m-a dus sus, și m-a așezat sus departe de tot, unde se desfășura o adunare. Părea ca un cort sau o catedrală, de vreun fel. Și am privit, și acolo era o cutie mică, parcă, un loc mic acolo pe o parte. Și am văzut că Lumina aceea vorbea către cineva, deasupra mea, Lumina aceea pe care voi o vedeți acolo pe fotografie. Ea s-a învârtit într-o parte de la mine, în felul acesta, și a mers peste cortul acela. Și a zis: „Eu te voi întâlni acolo.” Și a zis: „Aceasta va fi a Treia Tragere, și tu nu o să spui Aceasta la nimeni.”

Și în Sabino Canyon, El a zis: „Aceasta este a Treia Tragere.” Și acolo sunt trei lucruri mari care merg cu Aceasta. Și unul s-a desfășurat astăzi... sau ieri; celălalt s-a desfășurat astăzi; și acolo este un lucru pe care eu nu îl pot interpreta, deoarece acesta este într-o limbă necunoscută. Dar eu am stat drept acolo și m-am uitat chiar drept la El. Și aceasta este a Treia Tragere care vine sus. Și Duhul Sfânt al lui Dumnezeu... Oh, Doamne! Acela este motivul că tot Cerul a fost tăcut.

În acest moment, el a făcut următoarea declarație profundă. El a spus,

Acum, eu- eu mai bine mă opresc chiar aici, vedeți. Eu doar- eu doar mă simt controlat, să nu mai spun nimic despre Aceasta. Vedeți? Astfel, doar rețineți, Pecetea a Șaptea, motivul că Aceasta nu a fost deschisă. [Fratele Branham bate în amvon de șase ori-Ed.] Vedeți, motivul că El nu a descoperit Aceasta, nimeni nu trebuie să știe despre Aceasta.

Și eu vreau ca voi să știți că înainte chiar ca eu să cunosc vreun Cuvânt despre Aceasta, vedenia aceea a venit cu ani în urmă. Vă amintiți asta? [Adunarea zice: „Amin.” -Ed.] Și aici este Ea, întocmai cum a fost astalaltă, alunecă chiar drept în Cuvânt exact unde era Ea. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.] Și Dumnezeu cunoaște inima mea, eu niciodată nu m-am gândit la un astfel de lucru ca Acela, și aici era Acesta. Este mai târziu decât ne gândim. Aha. Oh, Doamne! Asta arată că Aceasta este de la Dumnezeu, căci, vedeți, Aceasta se potrivește exact în promisiunile lui Dumnezeu, de la sfârșitul- Mesajului. Voi observați. Observați acum, pentru Mesajul sfârșitului de timp, această Pecete. De fapt, El- El a descoperit cele șase Peceți, dar El nu spune nimic despre a Șaptea. Și Pecetea timpului sfârșitului,

când Aceasta începe, va fi absolut un secret total, conform cu Biblia, înainte de a ști Acea. Și amintiți-vă, Apocalipsa 10:1-7, 1 la 7, capitolul 10:1 la 7: „La sfârșitul Mesajului îngerului al șaptelea, toate tainele lui Dumnezeu vor fi cunoscute.” Noi suntem la timpul sfârșitului, deschiderea celei de a Șaptea Peceți.

El a continuat mai târziu în aceeași predică:

Acum, ce este acest mare secret care zace sub această Pecete, eu nu știu. Eu nu cunosc aceasta.

(Dacă el a spus că nu știe și noi spunem ceea ce spune, atunci cum putem spune că știm asta? Să presupunem că spunem că el a știut cu adevărat, atunci l-am numi pe profet mincinos.)

Eu nu am putut să-mi dau seama. Eu nu am putut să spun Aceasta, doar ce Aceasta-doar ce a spus Aceasta, dar eu știu că Aceasta era acele Șapte Tunete exprimându-se chiar aproape împreună, doar bătând în șapte timpuri diferite. Și Aceasta s-a desfășurat în altceva ce eu am văzut. Atunci, când eu am văzut Asta, eu m-am uitat după interpretare. Aceasta a zburat acolo peste, și eu nu am putut să pricep Aceasta.

(pentru că era în limbi necunoscute.)

Aceasta este exact corect. Vedeți? Încă nu este tocmai ora pentru Aceasta. Dar, Aceasta se mută în acel ciclu, vedeți. Aceasta vine sus aproape. Astfel, lucrul de făcut pentru voi este să vă amintiți că eu vă vorbesc în Numele Domnului. Fiți pregătiți, pentru că voi nu știți la ce timp se poate întâmpla ceva.

Un grup de frați din Phoenix l-a întrebat pe fratele Branham, referitor la viziunea cortului, ce ar putea face pentru a ajuta. El le-a spus să fie siguri că se află la înviere.

El a spus că manifestarea cuvântului rostit va aduce o credință răpitoare. El a mai spus că cele șapte tunete vor aduce o credință răpitoare. Acești termeni conform profetului sunt sinonimi. Când te gândești la asta, oh, cum trebuie să tuneze acele cuvinte rostite! Șapte dintre ei, lovind direct împreună. Oamenii vor dori să-și blocheze urechile pentru însuși sunetul acestuia. El spune că a treia tragere este un mister care nu trebuia spus și, de asemenea, spune că viziunea cortului a fost un mister pe care nu l-a putut spune și că a fost a treia tragere.

Când este întrebat despre aceste lucruri, el răspunde fără îndoială: „Da, asta va aduce o credință răpitoare.” Fratele Branham mi-a spus că morții în Hristos vor învia primii și vor petrece cel puțin treizeci de zile pe acest pământ cu noi. Asta ar trebui să facă ceva să se întâmple. Dar pe banda sa „Întrebări și răspunsuri” (august 1964) el spune asta:

„...și apoi ne vom reuni cu toții. Și când vor începe să se adună împreună, atunci noi, cei vii și care rămânem, vom fi schimbați. Aceste trupuri muritoare nu vor vedea

moartea, dar dintr-o dată va fi ca o măturare peste noi și vei fi schimbat. Te vei întoarce, așa cum a fost Avraam de la un bătrân la un tânăr, de la femeie bătrână la tânără și când această schimbare bruscă - și după un timp, călătorești ca un gând și îi poți vedea pe cei deja înviați.”

Trebuie să fii schimbat pentru a le vedea. Totuși, el mai spune că atunci când îi vom vedea pe cei dragi, atunci vom ști că timpul este aproape. Ce vine mai întâi? Vreau să fiu schimbat.

El a spus, în „Răpirea”, că a existat un „strigăt - acel mesaj îi spunea Miresei să se pregătească. Acea voce va învia morții și acea trâmbiță ne va lua pe toți împreună.” Amintiți-vă doar că, dacă cineva spune că știe, greșește, pentru că numai Dumnezeu știe aceste lucruri. Dar amintiți-vă, de asemenea, că Pavel a spus că nu ar trebui să dormim cu toții. Pavel a văzut oamenii schimbându-se. Fratele Branham a văzut oamenii schimbați. A văzut infirmi primindu-și mădulele înapoi, oameni însănătoșiți, bătrâni întorși tineri; de aceea viziunea cortului este scripturală. El nu a văzut întâmplându-se nimic despre care Scriptura să nu vorbească să se întâmple.

Acum spune că a treia tragere nu va fi cunoscută și nici Viziunea cortului nu va fi cunoscută. Vom fi suficient de maturi pentru a vedea că nimeni nu va ști ce este până când nu se va întâmpla? Am o speranță și știu că este „așa zice Domnul” și se va întâmpla. Știu că Viziunea Cortului, A Treia Tragere, Cele Șapte Tunete și Răpirea sunt atât de strâns legate încât noi, în mintea noastră trupească, nu le-am putea despărți niciodată. Dar într-una dintre aceste zile în curând, ele se vor împlini. Apoi putem privi în urmă și vedem misterele așa cum au fost dezvăluite.

Fratele Branham a spus că o mare sursă de necaz în rândul ucenicilor a fost că ei nu se puteau separa când vorbea Dumnezeu și când vorbea omul Isus. Așa a fost cu fratele Branham și cu Viziunea Cortului și cu diferitele interpretări.

Fratele Branham a mai spus că nimic nu se întâmplă în natural, ci că tipează spiritualul. Omul a pus acum piciorul pe lună - și s-a întors. Este timpul ca cei care au părăsit această viață să se întorcă - și sunt doar la fel de departe cum le-am pus noi...

<http://www.believersnewsletter.org>

Email info.bnl.ministries@gmail.com